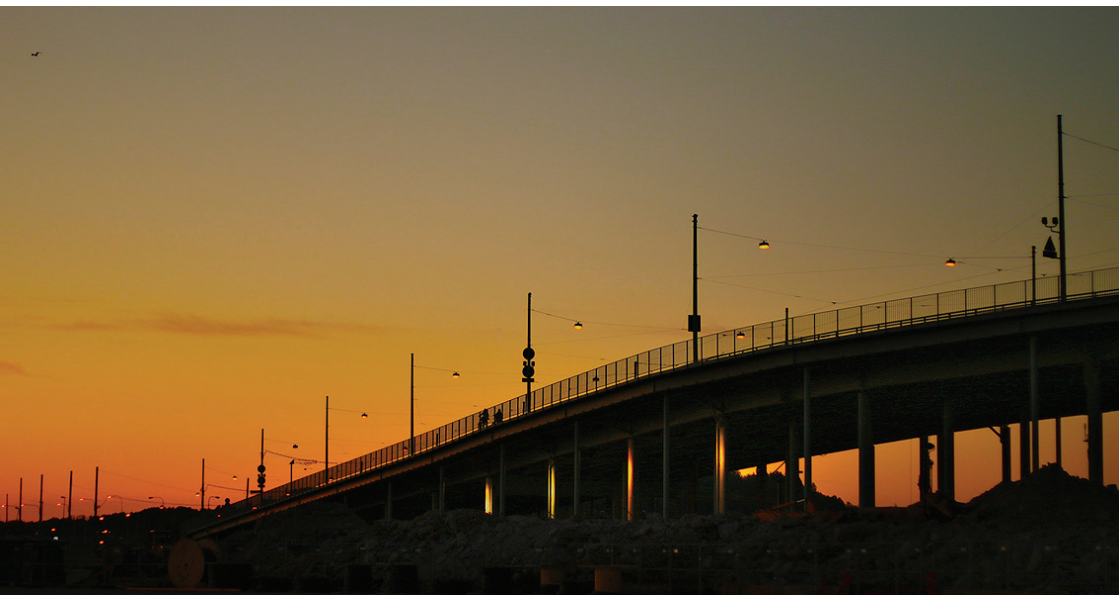

Förenings- NYTT

Nr.1 2017

Attitydförändringar i samhället

Föreningens påverkansarbete

Boktips, aktiviteter, årsmötet

Berätta med bildstöd

Vad är en Gombóc?

Nya i styrelsen

DISTRIKTSTYRELSE

Annika Lindström, ordförande
Ulrika Jonasson-Borggren, vice ordf.
Lena Mellbratt Stenman, kassör
Katarina Kasperson
Ann Nolin
Egil Aasgaard

ERSÄTTARE

Irma Lindström Kjellberg
Nina Timmerbacka

ARBETSUTSKOTT

Annika Lindström, ordförande
Ulrika Jonasson-Borggren, vice ordf.
Lena Mellbratt Stenman, kassör
Ulla Adolfsson, personal adjungerad

REVISORER

Hans Rignell, föreningens revisor
Leif Bohman, auktoriserad revisor

VALBEREDNING

Margareta Kärnevik Måbrink, sammank.
Linda Mathiasson
Helen Dusén

REDAKTION

Annika Lindström, ansvarig utgivare
Ulla Adolfsson, redaktör
Ingemar Hjort

STÖD VÅR VERKSAMHET - GE ETT BIDRAG!

Plusgiro: 66 97 58-5
Bankgiro: 5339-3500

Årgång 16

Föreningsnytt trycks i c:a 400 exemplar
och e-postas till c:a 700 mottagare.

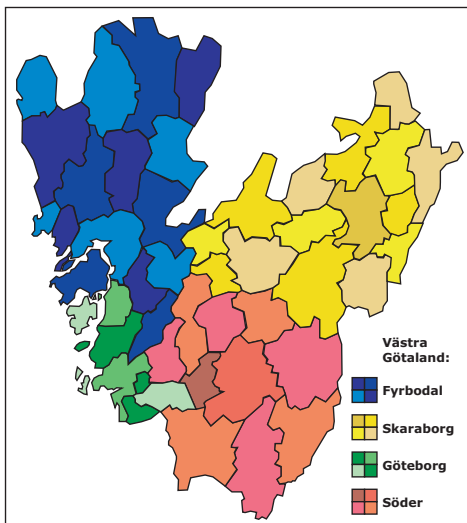
*Autism & Aspergerföreningen Distrikt
Göteborg ansvarar inte för insänt, ej beställt
material. Redaktionen förbehåller sig rätten
att förkorta insänt material.*

*Missar inte våra digitala medlemsutskick.
anmäl er mailadress till kansliet på:
goteborg@autism.se!*

Innehåll:

STÄMMINGSBILD: EGIL AASGAARD	1
Vår ordförande har ordet	3-4
Attitydförändringar i samhället	
Årsmötet.....	5
Föreningens nya styrelse.....	5-6
Nina och Egil presenterar sig	
Projektet KomHIT	7-9
Att berätta med bildstöd	
Sandra berättar om Gombócarna.....	10-13
Vårens mini-enkäter	14-15
Föreningens påverkansarbete	
Kansliet.....	15
Boktips	15
Aktiviteter/träffar	16
BAKGRUNDSBILD : YLVA BUDSJÖ	16

I distriktet ingår följande kommuner:
Tjörn, Stenungsund, Kungälv, Öckerö,
Göteborg, Partille, Mölndal och Härryda

Attityder

Det har skett stora förändringar i samhället de senaste åren. Jag skulle vilja påstå att det beror på att attityderna till olika saker har förändrats. T ex har attityderna mot de personerna i samhället som på något sätt är beroende av samhällets stöd förändrats. Från att ha skapat en lagstiftning som var tänkt att ge fler människor möjligheten att leva som "alla andra" och vara delaktiga i samhället till att se stödinsatserna som kostnader istället för investeringar.

BILD: SELFIE

Stadsmissionen har sett en förändring i det stöd som de ger människor idag. Tidigare kunde stödinsatserna handla om att ge familjer möjlighet att skicka sina barn på fotbollsläger en sommar eller på annat sätt göra något utöver det som nöden kräver. Idag handlar det nästan uteslutande om nödhjälp, dvs mat för dagen, någonstans att bo för natten.

Vad betyder den här skiftningen som vi ser? Vad är det som gör att civilsamhället i allt större utsträckning tar ansvar för det som samhället tidigare stod för? Varför urholkas LSS-lagen allt mer med hänvisning till budgeten? Jag tror att det beror på attityderna. Vi ser på varandra och människorna runt omkring oss på ett annat sätt idag än vi gjorde för såg 10 år sedan. Jag säger inte att allt var bättre förr, men attityderna har förändrats.

Istället för att fokusera på hur vi skall få vardagen att fungera för personer i behov av stöd fokuseras det på det påstådda fusket vid användandet av insatserna. Personer som söker hjälp möts av misstro och ifrågasättande. Som om det vore attraktivt och lukrativt att vara i behov av mer stöd. Skiftningen i fokus är ett symptom på att attityderna kring olika stödinsatser har förändrats.

Mer på nästa sida

Attityder...

Sveriges lagstiftning och även de konventioner som Sverige har ratificerat vill något annat. De fokuserar istället på människors rättigheter. Rättigheter till att få sina behov mötta för att ha möjlighet att delta i samhället på en mer jämlik nivå. Hur kan då attityderna göra att allt det inte följs? Attityder är ju egentligen i mångt och mycket enskilda personers tyckande, eller? Myndigheter och verksamheter som möter personer i behov av stöd har ju en skyldighet att följa lagar och regelverk som är skrivna utifrån ett rättighetsperspektiv.

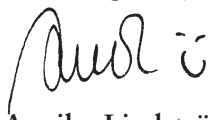
Då kommer vi in på det praktiska istället. I praktiken är det väldigt svårt att använda de lagar och konventioner som är skrivna. För en enskild individ kräver det förmågan och förutsättningar att klara den hantering och kommunikation som krävs. Hur argumenterar en mot att det inte finns mer pengar i budgeten, eller att det inte finns tillräckliga resurser? Det är det som de flesta myndigheter, kommuner m fl hänvisar till när de inte följer lagarna som de är skrivna.

Attityderna i samhället har skiftat fokus från medmänsklighet till ekonomi och praktik. I stället för att se oss som medmänniskor är det ett tydligt vi och dom tänk. Det har alltid funnits ett vi och dom, men just nu är det väldigt stor skillnad på vi och dom. Jag hoppas att vi tillsammans kan påverka attityderna i samhället till att bli mer medmänskliga. Jag tänker att jag börjar med mig själv och funderar på hur jag ser på de människor som jag möter och framförallt fundera på vad jag tänker när jag möter människor som inte liknar mig själv.

För det vi tänker påverkar hur vi gör saker,
och det vi gör påverkar hur vi känner oss inombords,
och det vi känner påverkar hur vi tänker ...

Med hopp om en positiv förändring i attityderna runt omkring oss.

Göteborg 2017-05-16

Annika Lindström

Ordförande, Autism- och Aspergerföreningen distrikt Göteborg

Årsmöte 29 mars 2017

Det kom ca 25 medlemmar till årsmötet i föreningens lokaler och de fick lyssna på Marie-Louise Hänel Sandström (M). Hon berättade om hur Göteborgs kommun arbetar med att få alla att växa och trivas i kommunen och om en framtida central skolnämnd i staden. Marie-Louise var därefter ordförande för årsmötet som hon ledde på ett trevligt och lyhört sätt.

Annika Lindström valdes om till ordförande i föreningen och till ny ersättare valdes Nina Timmerbacka.

Läs mer om henne och om Egil Aasgaard här nedan och på nästa sida.

Efter mötet gavs en kort presentation av föreningens mini-enkäter. En kort presentation av resultatet finns på sid 14. Föreningen bjöd därefter på goda landgångar från Jerkstrands konditori samt kaffe och kaka.

Nina, välkommen till styrelsen!

1. Vem är du?

En hörselskadad kvinna och mamma till 2 killar som är 9 och 11 år. Båda har funktionsnedsättningar som ADHD samt utvecklingsstörning och autism. Jag jobbar som elevassistent sedan många år och älskar mitt jobb. Lyckan att få se framsteg i elevernas utveckling. Att kunna ge dom en god kommunikation i form av bilder, tecken och/eller verbala ord. Tänk att få uttrycka vad man vill – vilken lycka!

Egil, välkommen till styrelsen!

1. Vem är du?

Jag föddes 64 och diagnostiserades 2006 med Asperger syndrom. Arbetar som verksamhetsledare och lägger också mycket tid på ideellt arbete. Är utbildad dekoratör och florist och har flera års erfarenhet som kursledare inom dessa ämnen.

Som person är jag lugn, och mycket medveten om betydelsen av att kunna lyssna, kommunicera och resonera, innan jag drar mina slutsatser.

Mer på nästa sida

BILD: SELFIE

2. Vad gillar du att göra?

Träffa folk. Njuta av tiden "NU".
– Vi har alltid så bråttom. Är nästan aldrig utan min familj. Men det är oerhört givande att vara en del av en förening då man får vara lite social utan sina barn. Fotografera, datorn är min bästa vän. På datorn umgås jag med folk via sociala medier.

3. Vilka frågor vill du arbeta med?

Kommunikation lätt tillgänglig och begriplig för användaren. Skolan är viktig men det är redan så många som kämpar med det. Jag vill jobba för att skolan får en bra skolmiljö. Det behöver alla barn, men de barnen som är inom autismspektrat och inte någon utvecklingsstörning kommer lätt "mellan stolarna". De tillhör inte särskolan och i den vanliga skolan är det väldigt mycket elever på mindre antal personal. Autism måste synas mer för att eleverna får den hjälp de behöver. Mindre grupper, assistenter, kompetent personal. Bra skolhus.

BILD: SELFIE

2. Vad gillar du att göra?

Att skriva manus, filma, regissera och klippa, detta tar också mycket av min tid, likaså fotografering. Är också i starfasen med egen föreläsningsverksamhet, där ledtråden kretsar kring NPF/autism. Och- för att toppa det hela, så är jag även lokalpolitiskt engagerad.

3. Vilka frågor vill du arbeta med?

Arbetsmarknad och intressepolitik är mina huvudfrågor. Detta ligger också inom mitt arbets- och intresseområde så kopplingen är för min del relativt given.

Bilder hjälper till vid besök i vården

Föreningen medverkar på olika sätt i ett flertal projekt. Här kan du läsa om projektet KomHIT som nyligen avslutats. Ett projekt som gett oss alla tillgång till helt kostnadsfria verktyg att använda i kommunikation i samband med och inom hälso- och sjukvård.

Under tre år har arvsfondsprojektet KomHIT verkat för att förbättra rätten till information och kommunikation för barn som besöker vården. Att använda bilder som stöd både inför och under sjukhusbesöket har visat sig vara ett vinnande koncept. Ingrid Mattsson Müller är logoped på DART, som är Sahlgrenska sjukhusets kommunikations- och dataresurscenter, och har varit med i projektet hela vägen.

– För alla barn kan det vara skrämmande och svårt att föreställa sig vad som ska hända vid ett sjukhusbesök, säger Ingrid Mattsson Müller. Det är speciellt svårt för barn med funktionsnedsättning, vilket vi har sett i forskning.

KomHIT-projektet startade som ett pilotprojekt där man lät föräldrar till barn med funktionsnedsättningar svara på enkäter om hur de blev bemötta i vården. De fick också prova på att använda bildstöd i vårdsituationer tillsammans med sina barn och deras erfarenheter har legat till grund för att gå vidare. Projektet strävar efter att ge barn tillgång till bildstöd i samband med vårdbesök, och därmed känna sig tryggare. För att uppfylla detta mål har KomHIT-projektet tagit fram tre olika typer av resurser – webbverktyget *www.bildstod.se*, webbplatsen *www.kom-hit.se* och en utbildning för vårdpersonal.

Egna bildstöd bara på några klick

Webbverktyget Bildstöd är en dynamisk webbplats där man själv kan tillverka sitt kommunikationsmaterial. Redan från början stod det klart att många fler än vårdpersonal, som är projektets primära målgrupp, skulle ha nytta av verktyget.

I Bildstöd kan man tillverka scheman, samtalskartor med valbart antal bilder, knippor och informationsmaterial med bilder och som förenklar processen att skriva enkelt och tydligt. Bildstödet kan sedan skrivas ut eller användas direkt i t.ex. en surfplatta.

Mer på nästa sida

Bilder hjälper till vid besök i världen...

– De bildbaser som finns att tillgå i verktyget är alla fria, påpekar Ingrid Mattsson Müller. Eftersom tanken är att bildstöden ska kunna spridas, delas och publiceras behövdes bilder som inte krävde betalning, licenser eller copyright. Under projekttiden har vi fått önskemål om saknade bilder som vi har haft möjlighet att få hjälp att rita.

Lätt att lära sig mer på webben

Projektet har även skapat webbplatsen www.kom-hit.se. Här byggs det upp en bas av inspelade föreläsningar, filmexempel, tips på färdigt bildmaterial och artiklar och dokument kring kommunikationsstöd. Allt kommer också att kopplas till bildstödsverktyget så att det är lätt att komma igång praktiskt utifrån teorin.

– För att olika grupper ska få möjlighet att ta till sig KomHIT-modellen på ett sätt som passar, kommer vi att presentera olika upplägg för olika målgrupper, säger Ingrid Mattsson Müller. För föräldrar kommer visst material vara mer intressant, och för vårdpersonal kommer vi vilja peka på andra saker.

I tillägg till resurserna på webben har projektet tagit fram en utbildning som syftar till att utbilda vårdpersonal till kommunikationshandledare.

Missförståenden har minskat

Utbildningarna har fått ett väldigt positivt mottagande. Ingrid Mattsson Müller har ändå kunnat se att det är svårt att verkligen få in tänket och det praktiska med bilder i den reguljära verksamheten.

– Men man kan ändå se att de som vi har utbildat använder det i någon form i sin verksamhet idag, säger Ingrid Mattsson Müller. Man använder det i många sammanhang som en språkbrygga, t.ex. till patienter som inte talar svenska.

Responserna kring webbverktyget är överväldigande positiv och projektgruppen får både beröm och önskemål om fler funktioner från användare över hela landet. Dessa synpunkter tas i beaktande hela

tiden under utvecklingsarbetet med verktyget och flera av de önskade funktionerna har förts in.

Under projektets gång har insatser som gjorts till föräldrar och personal kontinuerligt blivit utvärderade av studenter inom logopedi. Framöver är det tänkt att även barnens upplevelser ska undersökas.

– I praktiken har vi sett att man inte behöver premedicinera lika mycket, och man har inte behövt ställa in besök på grund av att patienterna har missuppfattat information, säger Ingrid Mattsson Müller.

Projektet är nu avslutat och tills vidare kommer DART att fortsätta underhålla det i projektet Bildsamt som startade i februari.

– Fråga gärna efter bildstöd när du besöker vård inom Sahlgrenska, uppmanar Ingrid Mattsson Müller. Det är en rättighet att få information som går att förstå, och nu finns det ju verktyg för det!

TEXT: INGRID MATTSSON MÜLLER
BEARBETNING: ULLA ADOLFSSON
ILLUSTRATION: INGEMAR HJORT

Hasse röntgar lungorna

Hasse har hosta. Han är väldigt sjuk.

Han lyckas få en akuttid på vårdcentralen samma dag!

Hasse får vänta länge innan det blir hans tur.

Doktorn lyssnar på Hasses lungor. Det låter inte alls bra.

Hasse får en remiss till röntgen. Han måste åka till stora sjukhuset.

Hasse får vänta igen. Medan han väntar sitter han och funderar.

Hasse har aldrig varit hos en röntgenläkare förut. Han fantiserar om hur röntgenläkaren ser ut.

Hasse får ligga på en brits som åker in i röntgenapparaten, och sedan ut igen. Det gör inte ont alls, men det är otäck att åka in i en maskin.

Hasse får titta på röntgenbilderna. Det är spännande att se hur man ser ut inuti.

Hasse får medicin av läkaren. Läkaren lovar att han skall bli frisk snart igen om han bara tar sin medicin tre gånger dagligen. Hasse blir glad.

Gombócarna – nutidens mumlor

Gombócar är bollar som är hopsnurrade av sjaletter som är av siden, rayon eller acetat, och de har en slät välvd sida och en skrynklig sida full med intressanta veck som strålar ut från mitthålet som uppstår för att sjaletten har snott in i sig själv. En sådan boll kan inte veckla upp sig igen, eftersom tyget inuti är alldeles hopsnott. Gombóc (Ordet uttalas ”gåmbåts” med samma vokaler som i ”ångbåt”) är ungerska och är en sorts kroppkaka med ett helt plommon i, och man äter dem med socker och kanel. När mamma gjorde dem så hade de alltid en slät och en skrynklig sida, jämför med dagens dumplings.

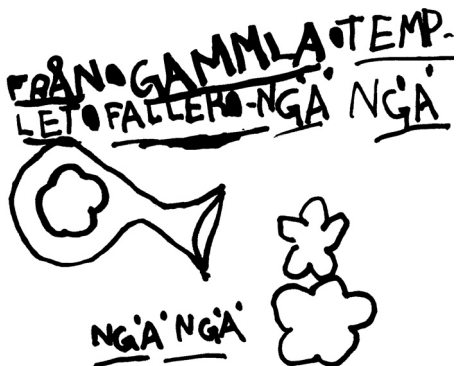
*Tre bollar:
Rose Royce från
oktober 2000,
Pentagon från
10 januari 1992
och Green Dream
från juli 2000.*

Dessa bollar är mjuka att klämma och härliga att gosa med, och de har sina rötter i mumlan, piftkudden och nje-nje-bollarna. Mumlan, alltså den köttiga lillfingersidan av min knytnäve, som jag berättade om i tidigare nummer av Föreningsnytt, för att den har sina fina veck, piftkudden för att den består av en liten myskudde som är omknuten med en sjalett så att den har en slät välvd ovalsida och en skrynklig undersida med två knutar och fyra snibbar, och så slutligen nje-nje-bollarna för att de i sin tur är en korsning mellan studsande pingisbollar och kaninen Lille Skutts mjuka och gosiga svans. De tidigaste nje-nje-bollarna var mest lika Lille Skutts svans, då jag låg inne på sjukhuset år 1975 för att operera mitt skelande öga, och när mamma och pappa kom på besök hade de med sig en pysselbok med Bamse, världens starkaste björn, och man kunde trycka ut (sax behövdes alltså inte) delar och sätta ihop dem till t.ex. en höskrinna som Bamse och

hans vänner satt på. Och jag blev helt fascinerad av formen på Lille Skutts skära svans. Den såg ut som en mjuk gosig boll med veck, och jag tänkte mig våren 1976 att sådana bollar växte likt svampar på gamla tempel.

När jag började skolan på hösten 1976 så skulle jag sluta på 5-7 och börja på en ny avdelning i Björkhöjdsгатans dagis, nämligen Fritis. Och då fick jag tillgång till pingisrummet dit jag ofta gick ner och fascinerat såg på när mina kamrater spelade pingis. Ibland försökte jag vara med, men jag hade paradoxalt nog så dåligt bollsinne att jag snabbt tröttnade och återgick till att vara åskådare. Men jag hade inte tråkigt eftersom jag betraktade bollens rörelse genom luften och hur den studsade på pingisbordet. Och det var detta som fick nje-nje-bollen att ändra form till det den har i dag, nämligen två cirklar. I novembernumret av Föreningsnytt 2013 kunde ni se den avbildad, i jättemumlans muskelmage. Och det som från början hade lockat mig till pingisbordet var det spröda ljud som uppstår när celluloidbollen studsar på en hård yta.

Eftersom både mumlan och nje-nje-bollen gav mig lugn och ro, så brukade jag ofta avbilda en mumla och en nje-nje-boll med ett hjärta ovanför, så att man förstod att de var förälskade i varandra. När jag var tio år så hade jag helt slutat bita på mumlan och gosade med piftkudden istället. Och om den var otymplig att ta med sig så var det bara att ta av den sjaletten och gosa med den istället. Under gymnasietiden ansåg jag att mumlan var död, men jag hade alltid en sjalett kring halsen. Eftersom jag vid det laget lyckat samla på mig många sjaletter så fanns det alltid en som var ren och nystruken och som passade till tröjan. Vid denna tid brukade jag luta huvudet åt sidan och känna knarret från tyget om det var rayon- eller acetatfiber i den. Bäst knarr fick man om tyget var satinvävt. Och sedan var jag alltid noga med att knyta sjaletten på så sätt att knuten får samma form som en kaffeböna. Den glänsande knuten tyckte jag

Den nje-nje-boll som befinner sig i flaskan är den boll som jag alltid har varit mest nöjd med formen på. De båda andra ser mer ut som blommor.

Mer på nästa sida

Gombócarna – nutidens mumlor...

alltid om att beröra och klämma. Det hände även att jag tog av mig sjaletten för att gnida tyget intill örat, eftersom det gav mig lugn och ro, även när jag gick på bio med min pappa. Och han som var legitimerad läkare och psykiatriker brukade alltid säga att lite satingnugg i all enskildhet har väl aldrig skadat någon.

Minst varannan vecka brukade pappa och jag gå på bio, eftersom det var hans specialintresse. Och efter filmen brukade vi diskutera olika scener, varför rollpersonerna hade betett sig eller reagerat som de gjorde. Detta lärde mig en hel del om socialt samspel och kommunikation som jag alltid hade haft svårigheter med. Pappa och mamma hade varit skilda sedan 1972 (officiellt sedan våren 1973), vilket gjorde att han bara fick träffa mig högst en gång i veckan. När jag var liten brukade han hämta mig på lördag eftermiddag och så promenerade vi i skogen och ritade tillsammans och så lämnade han mig åter till mamma på söndag eftermiddag. Denna rutin fortgick till hösten 1979 då pappa plötsligt fick magsår och bensår samtidigt och själv blev inlagd på sjukhus. Han hade jobbat över och även haft jour – jag minns att det ibland kunde ringa mitt i natten och så smög pappa ut för att svara medan jag somnade om. Vi återfick inte kontakten förrän 1981 då jag var elva år gammal och då först endast via telefon. 1982 började han komma varannan vecka och beroende på väder och hur tidigt han kom så gick vi på museum eller på bio, eller så ritade vi tillsammans eller spelade schack. Han hjälpte mig även med mina matteläxor. Efter gymnasietidens slut gick vi enbart på bio och för att han inte skulle behöva ta en omväg hem till mig så brukade jag vänta på honom i eller utanför biografen Palladium. Hans bensår hade nämligen blivit värre och han hade svårt att gå längre sträckor.

Det hände att han var så försenad att vi ibland fick springa till bion (ifall filmen vi skulle se inte gick på Palladium som var vår favoritbiograf) men som tur var fanns det alltid reklam och trailers före som gav oss en viss tidsmarginal. Och väl inne på biografen tog jag av mig sjalen och kramade och klämde den under filmen. Ibland knöt jag ihop sjaletten till något som liknade en komet med snibbsvans och var filmen väldigt spännande så hände det att jag snurrade sjaletten mellan handflatorna, ungefär som när man trillar köttbullar.

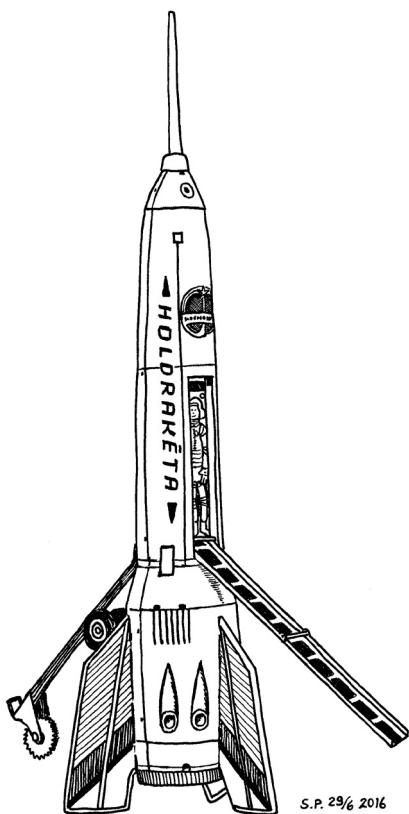
Och så kom den dagen den 10 januari 1992 då min far återigen hade varit försenad, men vi hann precis in på filmen "Den siste scouten". Jag tog av mig sjaletten och började snurra den som vanligt, men i filmen var det en väldigt spännande biljakt där de skulle försöka varna bilen framför att de hade en bomb i väskan. Jag snurrade och snurrade min sjalett runt, runt, runt och när filmen var slut upptäckte jag häpet att den blå sjalett från Malta jag hade haft på något sätt hade förvandlats till en boll. Jag frös om halsen på vägen hem, eftersom jag hade varit så fascinerad av sjalettbollens form att jag inte ville veckla upp den igen. Istället döpte jag den till Pentagon, eftersom den var femhörnig. Efter den händelsen tog jag alltid med mig en extra sjalett till biografen för att se efter om samma sak skulle hända igen. Och mycket riktigt, bara en månad senare hade jag av en blå sjalett från Paris lyckats snurra ihop en boll till! Jag kallade dessa bollar först mum-mum-frukt, men numera säger jag gombócar, rundisar eller helt enkelt bollar. Och i dag har jag nästan hundra stycken ...

BERÄTTELSE OCH BILDER: SANDRA PETOJEVIC

Sedan vill jag komma med en rättelse till Föreningsnytt 2014:

Min mamma blev så nöjd med att jag hade slutat bita min mumla att jag till min elfte födelsedag fick välja precis vilken grej jag ville ha i den ungerska leksaksaffären (eftersom vi firade jul hos mormor i Nagykanizsa den julen och min födelsedag var ju veckan efter), så jag valde en vrålhäftig månrocket av bleckplåt som man kunde köra omkring med och när spetsen berörde en vägg eller ett stolsben, då reste sig raketerna upp, en steg föll fram och man kunde se kosmonauten i luckan. Den rymdraketerna var så älskad att jag helt enkelt lekte sönder den. Och mumlan blev aldrig mer biten!

Det var den här raketerna jag fick i slutet av 1980! "Holdraketa" betyder "månrocket".

S.P. 29/6 2016

Mini-enkäterna 2017

”Tiden på förskolan är enbart förvaring” ”Vet att de gör vad de kan”
”Allt fungerar tack vare anhöriga när det gäller ekonomi och omsorg”
”Nöjd och glad med att bo i egen lägenhet” ”I stort fungerar det bra”
”Mycket problem i samband med ny aktör”. Detta är några av de kommentarer som föreningen fick i samband med de mini-enkäter som skickades ut till föreningens medlemmar inför årsmötet i mars 2017. Enkäterna hade frågor inom tre olika områden: Förskola, Bostad med särskild service och färdtjänst/skolskjuts.

Föreningen har cirka 1 600 medlemmar på 1 000 olika adresser och enkäten skickades till alla via e-post eller vanlig post. Sammanlagt kom det in drygt 40 svar. Hur många svar föreningen skulle kunna få var mycket osäkert då det saknas uppgifter om medlemmar bor i bostad med särskild service eller om man har färdtjänst. När det gäller förskola finns uppgifter i medlemsregistret som kan ge en fingervisning om antalet möjliga svar.

De svar föreningen fick in kan kort sammanfattas med att det finns medlemmar som är missnöjda med de insatser man får och det finns medlemmar som är nöjda och allt däremellan. Den bild svaren ger överensstämmer ganska väl med den information som föreningen får på olika sätt t.ex. genom samtal med medlemmar, i olika grupper inom föreningen, på medlemsmöten, via e-post och sociala medier. Den visar att runt en tredjedel av medlemmarna är missnöjda medan två tredjedelar är nöjda med förskola, Bostad med Särskild service och färdtjänst/skolskjuts.

Föreningen är med i flera råd inom kommunerna och regionen där vi framför synpunkter och ges möjlighet att påverka kommande beslut. För att kunna göra det på ett bra sätt behöver vi veta mer om hur det ser ut inom olika områden för föreningens medlemmar. I detta arbete är en enkätundersökning mycket bra eftersom alla medlemmar får samma frågor och att det ger oss möjlighet att se hur stor del av medlemmarna som är missnöjda eller nöjda med hur insatserna fungerar. Med återkommande enkäter hoppas vi kunna se om det sker förändringar åt ena eller andra hållet.

För att föreningen ska kunna verka för ”bästa möjliga förhållanden för barn, ungdomar och vuxna, så att de i största möjliga utsträckning kan leva som andra, med full delaktighet i samhället” (enligt föreningens stadgar) behöver föreningen veta mer om vad det är som inte fungerar för att uppnå

Kansliet

Autism- och Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg
Lindhultsgatan 23
416 74 Göteborg

Telefon: 073 -822 30 03
E-post: goteborg@autism.se
Hemsida: www.autism.se/goteborg

Plusgiro: 66 97 58-5
Bankgiro: 5339-3500

För er som vill ha information från föreningen via e-post, maila er e-postadress till: goteborg@autism.se

Kansliet har stängt för semester under juli månad.

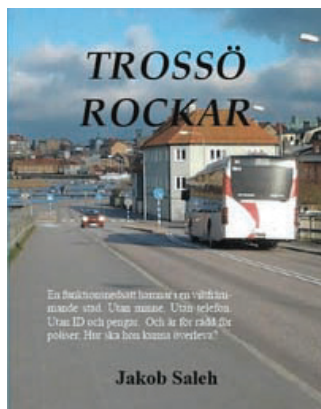
FOTO: TURID OOM

På kansliet arbetar Ulla Adolfsson, verksamhetsledare och Veronica Styrenius, administratör.

Om ingen svarar så tala gärna in ett meddelande och kom ihåg att lämna ert telefonnummer. Vi kontakter er så snart vi har möjlighet.

Boktips!

Jakob Saleh: Trossö Rockar (Vulkan 2015)

Författaren har diagnos inom autismspektrum och har skapat huvudpersonen efter en exflickvän till honom.

Boken handlar om en tonårstjej med autism, som har få vänner och som ofta blir retad. Hon blir drabbad av en förfärlig handling av en rival, luras bort från sin kända tillvaro, utan mobil eller pengar. Boken innehåller kärlek, intriger, svartsjuka, dramatik, svek, spänning. Och har ett lyckligt slut!

TEXT: MARGARETA KÄRNEVIK MÅBRINK

---

målet om full delaktighet och på vilket sätt det inte fungerar. Föreningen behöver också kunna visa på vad som fungerar väl och ge goda exempel. För att detta ska bli möjligt behöver medlemmar hjälpas åt att samla in information om hur det ser ut inom olika områden.

Föreningens grupper och aktiviteter

Drop In

Alla medlemmar är välkomna att ta en kopp kaffe, kika på litteratur och ta del av den information som finns i lokalerna.

Café Asp

För medlemmar med Asperger/hfa och anhöriga.

40 plus

Träffar för er som har Aspergers syndrom/hfa och är 40 år eller äldre.

I dagsläget finns ovanstående grupper aktiva i föreningen. Till föreningens aktiviteter finns ett begränsat antal platser. Anmälan kan göras per e-post eller telefon. Anmälan krävs ej på drop in.

På föreningens hemsida kan ni läsa mer. Där finns information om datum, lokal, förändringar och om det är fullsatt eller inställt.

www.autism.selgoteborg

Föräldragrupp små barn

För föräldrar till små barn.

Föräldragrupp 7-12 år

För föräldrar till barn i åldern 7-12 år.

Föräldragrupp tonår

För föräldrar till tonårsbarn.

Ni hittar oss också på facebook, vi har en grupp och en gillasida som båda heter:

”Autism- och Aspergerföreningen distrikt Göteborg”

Vi finns även på instagram, där heter vi:
”autismaspergergbg”

Autism & Aspergerföreningen Distrikt Göteborg

Lindhultsgatan 23 • 416 74 GÖTEBORG

Telefon: **073 - 822 30 03** • E-post: goteborg@autism.se

www.autism.se/goteborg